

Lausunto

Eduskunta
Perustuslakivaliokunta
Pev@eduskunta.fi

Viite Lausuntopyyntö 12.5.2020; HE 4/2020 vp

**HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE LAIKSI IKÄÄNTYNEEN VÄESTÖN TOIMINTAKYVYN
TUKEMISESTA SEKÄ IÄKKÄIDEN SOSIAALI- JA TERVEYSPALVELUISTA ANNETUN LAIN
MUUTTAMISESTA; HE 4/2020 VP**

Perustuslakivaliokunta on käsitellyt hallituksen esitystä vanhuspalvelulain muuttamisesta ensimmäisen kerran 26.2.2020 ja kuullut tuolloin myös asiantuntijoita.

Esityksen sisältö

Esityksessä ehdotetaan, että henkilöstömitoituksen iäkkäiden henkilöiden tehostetun palveluasumisen ja pitkäaikaisen laitoshoidon toimintayksiköissä olisi oltava vähintään 0,7 työntekijää asiakasta kohti. Henkilöstömitoitukseen sisältyisi ainoastaan välitöntä asiakastyötä tekevien toimintayksiköissä paikalla olevien työntekijöiden työpanos. Välillistä työtä eli niin sanottuja tukipalveluja ei otettaisi huomioon mitoituksessa. Tukipalveluja varten palveluntuottajan olisi varattava riittävä erillinen resurssi joko käyttämällä omaa työvoimaa tai hankkimalla se ostopalveluna. Lisäksi ehdotetaan, että lakiin lisätään säännös palvelutarpeiden selvittämisessä ja arvioinnissa käytettävästä kansallisesti yhtenäisestä seuranta- ja arviointijärjestelmästä, joka olisi RAI-arviointijärjestelmä.

Hallituksen esityksen mukaan lain voimaantulosta alkaen henkilöstömitoituksessa otettaisiin huomioon vain välitöntä asiakastyötä tekevät työntekijät. Säännös 0,7 työntekijän vähimmäismitoituksesta asiakasta kohti tulisi täysimääräisesti sovellettavaksi siirtymäajan jälkeen 1.4.2023. Näin kunnilla ja palveluntuottajilla olisi mahdollisuus varautua henkilöstötarpeen kasvuun. Ennen siirtymäajan päättymistä 0,7 mitoituksen saisi tietyin edellytyksin alittaa mutta mitoituksen tulisi kuitenkin kaikissa iäkkäiden ympärivuorokautisen hoidon toimintayksiköissä olla vähintään 0,5 työntekijää asiakasta kohden.

Toimintayksikköjen voimassa oleviin lupiin ei siirtymäaikana lähtökohtaisesti puututtaisi, ellei siihen ilmenisi erityistä tarvetta valvonta- ja lupamenettelyssä. Tällöin mitoituksen tasoa arvioitaisiin vanhuspalvelulain henkilöstön riittävyttä koskevan säännöksen (20 § 1 mom.) ja yksityisistä sosiaalipalveluista annetun lain toimiluvan myöntämistä koskevan säännöksen (10 §) nojalla. Jos toimintayksiköllä olisi lain nojalla aiemmin asetettu vaatimus korkeammasta mitoituksesta perustuen yksikkökohtaiseen arviointiin palvelujen tarpeesta ja asiakkaiden määrätä, tällainen lupa olisi voimassa edelleen. Myös uusien toimintayksiköiden lupien kohdalla henkilöstömitoitusta määräytyisi vastaavasti eli 0,7 mitoitusta ei automaattisesti edellytettäisi. Arvioitaessa

toimintayksikön riittävää henkilöstömitoitusta olisi kuitenkin otettava huomioon, että vanhuspalvelulain 20 §:n 1 momentin mukainen hoito ja huolenpito voi myös siirtymäaikana ja sen jälkeen edellyttää korkeampaa mitoitusta kuin 0,7 työntekijää asiakasta kohti. Siirtymäaika tukisi mitoituksen 0,7 tasolle nostamisesta aiheutuvan lisähenkilöstön rekrytointitarpeeseen varautumista hallitusti sekä mahdollistaisi tarvittavan henkilöstön saamista jo siirtymäaikana. Siirtymäaikana olisi mahdollista toteuttaa toimia, joilla rekrytointitilannetta voidaan parantaa, kuten varahenkilöstöjen perustaminen ja työhyvinvointia tukevien toimintamallien, esimerkiksi itseohjautuvien tiimien, käyttöönotto. Hoiva-avustajien tehtäväkuva ja siihen vastaava koulutus määriteltäisiin yhdessä sosiaali- ja terveysministeriön ja opetus- ja kulttuuriministeriön kanssa, jotta koulutuksella pystytään osaltaan vastaamaan henkilöstön lisästarpeisiin.

Siirtymäsäännöksen mahdollistamaa alle 0,7 henkilöstömitoitusta koskevaa poikkeusperustetta sekä ylipäänsä henkilöstön riittävyyttä koskevaa sääntelyä sovellettaisiin yhtenevästi julkisten ja yksityisten toimijoiden kohdalla. Tämä tarkoittaisi, ettei valvontaviranomainen voisi lupahallinnossa edellyttää 0,7 henkilöstömitoitusta yksityisiltä toimijoilta, jos se sallii julkiselle toiminnan vastaavissa tilanteissa 0,5 mitoituksella. Periaate toimijoiden yhdenvertaisesta kohtelusta olisi otettava huomioon myös muiden ehdotettujen säännösten soveltamisessa. Tämän ohella olisi kuitenkin syytä huomata se, että kunta on palvelujen tuottajana erilaisessa asemassa kuin yksityiset palvelujen tuottajat esimerkiksi siinä mielessä, että kunnalla on palvelujen lakisääteinen järjestämisvelvollisuus ja siten viime kädessä vastuu palvelujen saatavuudesta.

RAI-arviointijärjestelmä olisi otettava käyttöön viimeistään siirtymäajan päättyessä 1.4.2023. Sen käyttöönottoa valmisteleviin toimiin ryhdyttäisiin kuitenkin jo lain voimaantulon jälkeen. RAI-järjestelmällä toteutettu toimintakyvyn ja palvelutarpeen arviointi kattaa tällä hetkellä noin 40 prosenttia iäkkäistä ympärivuorokautisen hoidon asiakkaita.

Sosiaali- ja terveysministeriö viittaa esityksen sisällön osalta muutoin valiokunnalle antamaansa lausuntoon päivämäärällä 25.2.2020.

Esitys turvaa iäkkäiden henkilöiden perusoikeuksia

Viitaten hallituksen esityksessä sekä lausunnossa 25.2.2020 esitettyyn sosiaali- ja terveysministeriö korostaa sosiaali- ja terveyspalvelujen keskeistä merkitystä iäkkäiden henkilöiden hyvinvoinnin ja terveyden sekä perus- ja ihmisoikeuksien toteuttamisessa. Palveluilla turvataan oikeutta välttämättömään huolenpitoon ja riittäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin sekä toteutetaan iäkkäiden henkilöiden yhdenvertaisuutta ja osallisuutta yhteiskunnassa. Myös perustuslaissa turvattu oikeus elämään, henkilökohtaiseen vapauteen ja koskemattomuuteen sekä yksityiselämän suojaan kiinnittyvät iäkkäiden henkilöiden kohdalla riittävien ja tarpeen mukaisten sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämiseen.

Esityksellä julkinen valta toteuttaa sille perustuslain 22 §:n nojalla kuuluvaa velvoitetta turvata perus- ja ihmisoikeuksien toteutuminen. Mainitun säännöksen esitöiden mukaan (HE 309/1999 vp) keinoina velvoitteen toteuttamisessa ovat perus- ja ihmisoikeuksia turvaava lainsäädäntö, riittävien taloudellisten voimavarojen turvaaminen säädösten toimeenpanoon sekä säädösten perus- ja ihmisoikeusmyönteinen soveltaminen.

Esitys on erittäin merkittävä iäkkäiden henkilöiden perusoikeuksien turvaamisen ja toteutumisen kannalta. Sen merkitys ja lainsäädännön uudistamisen tarve on konkretisoitunut meneillään olevissa covid-19-pandemian aiheuttamissa poikkeusoloissa, joissa iäkkäiden henkilöiden ympärivuorokautisen hoivan toteuttamiseen on kohdistunut erittäin raskaita haasteita myös henkilöstön riittävyyden sekä asiakkaiden saaman palvelun sisällön ja laadun näkökulmasta.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa asiassa vielä seuraavaa:

Esityksen rahoitus ja sen vaikutukset kuntatalouteen ja julkiseen talouteen

Kunnat saavat peruspalvelujen rahoitukseen laskennallista valtionosuutta, joka perustuu kunnan asukkaiden palvelutarpeeseen ja olosuhdetekijöihin. Kuntien valtionosuusjärjestelmässä valtionosuudet ovat yleiskatteellisia. Kunnat päättävät itse valtionosuuksien tarkemmasta kohdentamisesta. Kuntien tulee kuitenkin ottaa huomioon niille lainsäädännössä asetetut palvelujen järjestämisvelvoitteet.

Kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain (1704/2009) mukaan uusien ja laajentuvien tehtävien aiheuttamat lisäkustannukset korvataan kunnille sataprosenttisesti siten, että tarvittava lisärahoitus lisätään kuntien peruspalvelujen valtionosuuksiin. Hallituksen esityksen kustannusvaikutukset ovat hallituksen esityksen suoria vaikutuksia kuntien järjestämien palvelujen kustannuksiin ja valtionosuutta kunnille lisätään sataprosenttisesti niiden perusteella. Vuosittain tehtävässä kustannusten jaon tarkistuksessa laskennalliset kustannukset korjataan vastaamaan toteutuneita kustannuksia.

Valtionosuusjärjestelmä ottaa huomioon muun muassa väestökehityksen ja sairastavuuden (eli niistä johtuvan asiakasmäärien kasvun) sekä hinta- ja palkkatason muutokset tulevinä vuosina. Hallituksen esityksessä arvioidut kustannukset on esitetty vuoden 2020 rahassa, ja niitä korotetaan vuosittain valtionosuusjärjestelmässä.

Hallituksen esityksen taloudelliset ja muut vaikutukset on arvioitu yksityiskohtaisesti ja ne on kuvattu esityksen luvussa 4. Myös iäkkäiden henkilöiden palvelujen kokonaiskustannusten arvioitu kehitys sekä ilman mitoituksen noston aiheuttamia kustannuksia, että niiden kanssa seuraavan 10 vuoden aikana nykyisellä palvelurakenteella on kuvattu mainitussa luvussa. Vaikutusarviointit, ml. taloudelliset vaikutukset, on arvioitu yhteistyössä valtiovarainministeriön, työ- ja elinkeinoministeriön, Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitoksen, Suomen kuntaliiton ja Kuntatyöntekijät KT:n kanssa eikä niistä ole ollut eriäviä näkemyksiä. Vaikutusarvioinnin laadukkuuden on todennut myös Lainsäädännön arviointineuvosto lausunnossaan 30.12.2019, samoin kuin useat esityksestä kuullut asiantuntijat.

Iäkkäiden palveluissa tapahtuu lähivuosina lakiesityksessä ehdotetun lisäksi myös muita muutoksia, jotka vaikuttavat henkilöstötarpeisiin, kustannuksiin ja mitoitustarpeen kehittymiseen. Niihin vaikuttavat muun muassa väestön ikääntyminen sekä muutokset asiakkaiden palvelutarpeissa ja palvelujen järjestämistavoissa. Ympärivuorokautisten palvelujen kallistuminen johtaa todennäköisesti palvelurakenteen monimuotoistumiseen ja ympärivuorokautisen hoidon osuuden pienenemiseen. On nähtävissä merkkejä siitä, että monimuotoisten asumispalvelujen ja kotihoidon

palvelujen kehittyminen vähentävät ympärivuorokautisten palvelujen ja niiden edellyttämän henkilöstön lisäystarvetta. Kehittyvissä palveluissa voidaan hyödyntää nykyistä enemmän teknologiaa ja erilaisia organisointitapoja. Henkilöstökustannuksia voidaan hillitä myös koordinoimalla paremmin erityisosaamista vaativien palvelujen tuottamista, kuten saattohoitoon liittyviä sairaanhoidollisia tehtäviä. Näin ollen iäkkäiden henkilöiden palvelujen kustannukset eivät välttämättä nouse niin paljon, kuin ne nykyisellä palvelurakenteella nousisivat.

Esityksen rahoitus ja resurssit julkisen talouden suunnitelmassa 2021-2024

Vuodelle 2020 tarve kuntien valtionosuuksien lisäyksestä on 17,7 miljoonaa euroa, josta 5 miljoonaa siirretään sosiaali- ja terveysministeriön pääluokan momentilta 33.60.39. Hallitusohjelmassa on varattu 70 miljoonan euron pysyvä rahoitus vuodesta 2023 lähtien. Julkisen talouden suunnitelmassa 2021-2024 on varattu 35 miljoonaa euroa vuodelle 2021 ja 35 miljoonaa euroa vuodelle 2022. Vuodelle 2023 tarvitaan 137,7 miljoonan ja vuodelle 2024 tarvitaan 195,8 miljoonan euron pysyvä rahoitus jo myönnetyn 70 miljoonan euron lisäksi. Lisäksi Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitoksen toimintamenoihin tarvitaan sekä määräaikainen lisäys siirtymäkaudelle (yhteensä 1,5 miljoonaa euroa) että 0,5 miljoonan euron vuosittainen pysyvä rahoitus vuodesta 2020 lähtien.

Edellä kuvatut valtionosuuksien lisäykset vuosille 2021-2024 on hallituksen syksyllä 2019 tekemän budjettiriihikirjauksen mukaisesti otettu huomioon julkisen talouden suunnitelmassa (hallituksen päätös 16.4.2020). Vuoden 2023 rahoitus ratkaistaan pääosin sosiaali- ja terveysministeriön pääluokan sisällä siten, ettei se vaaranna palvelujen tai etuuksien nykyistä tasoa eikä hallitusohjelmassa sovittuja tavoitteita. Merkittävimmät rahoituslähteet ovat yksityisen terveydenhuollon sairausvakuutuskorvaukset, palveluhankintojen ja ostopalvelujen tehostuminen järjestäjien koon kasvaessa, digitalisaation hyödyntäminen sekä apteekkipalveluissa ja lääkehuollossa tehtävät muutokset. Toimenpiteet kustannussäästön toteuttamiseksi tarkentuvat kyseisten hankkeiden jatkovalmistelussa, mutta mahdollisiksi keinoiksi on tunnistettu muun muassa apteekkien katteen leikkaaminen (lääketaksan ja apteekkiveron muutokset) ja lääkevaihdon laajentaminen biologisiin lääkkeisiin. Säädosmuutosvalmistelu edellä kuvattujen toimien osalta aloitetaan ensi syksynä.

Hallitus on varautunut rahoittamaan henkilöstömitoituksen noston edellyttämän koulutusmäärien nostamisen tulevien vuosien aikana. Päätökset lähihoitajien koulutuspaikkojen lisäämisen lisärahoituksesta on huomioitu julkisen talouden suunnitelmassa.

Hallitus tekee vuoden 2020 rahoitusta koskevat yksityiskohtaiset määrärahaesitykset vuoden 2020 neljännessä lisätalousarvioesityksessä, joka annetaan eduskunnalle kesäkuussa.

Rahoitusperiaatteen toteutuminen

Esityksellä säädettäisiin kunnille merkittäviä uusia ja laajenevia tehtäviä, joista perustuslain 121 §:n 2 momentin mukaan on säädettävä lailla. Kuntien tehtävistä säädettäessä on samalla huolehdittava siitä, että kunnilla on tosiasialliset edellytykset suoriutua velvoitteistaan. Koska kyseessä henkilöstömitoituksen sääntelyn osalta olisi kunnille uusi tehtävä, kustannukset korvataan niille kokonaisuudessaan. Hallitus on

sitoutunut siihen, että kuntien rahoitusperiaate esityksestä seuraavien uusien tehtävien osalta toteutuu.

Ehdotetun lain voimaan tullessa vähimmäismitoituksen nostamisesta 0,5 työntekijään asiakasta kohti sen vielä alittavissa yksiköissä (vuoden 2018 tietojen perusteella alle 100 toimintayksikköä) sekä mitoituksen laskentatavan muutoksista (välittömän asiakastyön ja välillisen työn erottaminen) ja RAI-koulutus- ja tietojärjestelmäkustannuksista aiheutuviin kustannuksiin on edellä kuvatun mukaisesti varattu 17,7 miljoonaa euroa. Vuosille 2021-2022 vastaavaan tarkoitukseen maksetaan valtionosuutta 35 miljoonaa euroa vuodessa. Vuodesta 2023 alkaen valtionosuutta maksetaan edellä todetut 0,7 vähimmäismitoituksen edellyttämät määrät.

Iäkkäiden henkilöiden palvelujen uudistamisen kokonaisuus

Iäkkäiden henkilöiden palvelujen uudistamisen prosessia on kuvattu ministeriön lausunnossa perustuslakivaliokunnalle 25.2.2020. Palvelujen uudistamista varten keväällä 2019 asetetun työryhmän keskeisenä tavoitteena oli iäkkäiden henkilöiden palvelujen laadun vahvistaminen sekä asiakas- ja potilasturvallisuuden varmistaminen. Tavoitteena oli turvata iäkkäille henkilöille laadukkaat, yhdenvertaiset ja kustannustehokkaat palvelut, vahvistaa palvelujen laatua sekä niiden tarpeenmukaista ja yhdenvertaista saatavuutta. Työryhmän tuli myös arvioida, mitä aiemmin iäkkäiden palveluja koskevassa laatusuosituksessa olleita asioita tulisi säädellä laissa. Tavoitteena oli myös ohjata väestön ikääntymiseen pitkällä aikavälillä liittyviä toimenpiteitä koskevan ikäohjelman laatimista, jotta ikääntymiseen liittyvät tekijät otetaan huomioon sosiaali- ja terveyspalveluja laajemmin.

Työryhmä valmisteli työnsä ensimmäisessä vaiheessa säädösmuutosehdotukset ympärivuorokautisen hoidon henkilöstömitoituksesta ja RAI-arviointijärjestelmän käyttöönotosta. Lisäksi työryhmä valmisteli uudistetun iäkkäiden palvelujen laatusuosituksen sekä teki ehdotuksen poikkihallinnollisen ikäohjelman jatkovalmistelusta.

Työryhmän toimikautta jatkettiin ajalla 1.1.- 6.3.2020. Maaliskuun puolivälissä alkaneet covid-19-pandemian aiheuttamat poikkeusolot viivästyttivät työryhmän työtä. Työryhmä sai työnsä valmiiksi määräajan jälkeen ja työryhmän raportti on julkaistu 19.5.2020.

Lähtökohtana työryhmän jatkotyössä oli edelleen se, että palvelujen uudistamista on arvioitava kokonaisvaltaisesti, jotta voidaan varmistaa iäkkäiden henkilöiden tarpeen mukaiset laadukkaat palvelut yhdenvertaisesti.

Työryhmä piti keskeisinä kehittämiskohteina ja vanhuspalvelulain uudistuksen jatkamisen keskeisimpinä teemoina

- iäkkäiden henkilöiden monimuotoisen asumisen ja palvelujen järjestämisen kehittämistä
- iäkkäiden henkilöiden hoitoa ja huolenpitoa turvaavien palvelujen kokonaisuuden selkeyttämistä
- yksilöllisiä tarpeita vastaavien, erityisesti kotiin annettavien palvelujen (kotihoito) laadun ja saatavuuden parantamista

- iäkkäiden henkilöiden palvelujen seurannan kehittämistä tavoitteena tietojen keruun mahdollisimman laaja automatisointi ja rationalisointi sekä tietojen laaja julkinen saatavuus.

Työryhmässä oli erilaisia painotuksia siitä, miltä osin uudistukset olisi toteutettava lainsäädäntöä muuttamalla ja mitkä asiat voitaisiin hoitaa paremmin muilla keinoilla, kuten suositus- ja hankeohjauksella sekä koulutuksella ja muulla informaatio-ohjauksella. Työryhmän juuri valmistuneet ehdotukset antavat pohjan hallitusohjelman mukaiselle iäkkäiden palvelujen kokonaisuuden uudistamisen jatkamiselle. Valmistelun lähtökohtana on, että myös edellä kuvattujen teemojen pohjalta valmistettava säädöskokonaisuus voisi tulla voimaan nyt käsiteltävänä olevan esityksessä ehdotetun siirtymäajan päättyessä 1.4.2023.

Esityksen merkityksestä

Hallituksen esitys vastaa iäkkäiden henkilöiden palveluissa esillä olleisiin epäkohtiin ja haasteisiin ja se on välttämätön osa iäkkäiden palvelujen kokonaisuuden uudistamista. Esityksellä toteutetaan iäkkäiden henkilöiden perustuslain mukaista oikeutta välttämättömään huolenpitoon ja riittäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin. Henkilöstön riittävällä määrällä ja asianmukaisella henkilöstörakenteella on keskeinen merkitys laadukkaiden ja iäkkään henkilön tarpeen mukaisten palvelujen turvaamisessa niin, että iäkäs henkilö voi elää arvokasta ja mielekästä elämää ympärivuorokautisen hoidon palveluissa. Esitys parantaa asiakas- ja potilasturvallisuutta, kun voidaan varmistaa, että hoidosta ja huolenpidosta vastaa riittävä ja osaava henkilöstö. Työntekijöiden näkökulmasta esitys vaikuttaa merkittävästi ympärivuorokautisen hoidon asiakastyön sisältöön ja työntekijöiden mahdollisuuksiin toimia asiakkaiden parhaan mahdollisen hoidon ja huolenpidon toteuttamiseksi. Samalla esitys tukee alalla pysymistä ja sinne tuloa työn mielekkyyden ja sen merkityksellisen sisällön vahvistuessa.

Yhtenäisen toimintakyvyn ja palvelutarpeen arviointijärjestelmän käyttöönotto parantaa myös iäkkäiden henkilöiden palveluja koskevaa tietopohjaa. Tämä mahdollistaa hoidon paremman suunnittelun, seurannan, arvioinnin ja kehittämisen sekä työn tuloksellisuuden seurannan toiminnan eri tasoilla. Myös asiakkaiden yhdenvertaisuus palvelujen järjestämisessä vahvistuu.

Esitys selkeyttää ja yhdenmukaistaa iäkkäiden henkilöiden ympärivuorokautisen hoidon valvontaa, kun henkilöstön lakisääteinen vähimmäismitoitus sekä yhtenäisen arviointi- ja seurantajärjestelmän käyttöönotto tuovat tehokkaampia välineitä valvontaan. Ensisijaista on, että toimintayksikkö varmistaa aina ensisijaisesti omavalvonnan keinoin sen, että henkilöstön määrä, osaaminen ja rakenne ovat täyttävät lainsäädännön vaatimukset. Myös ehdotettuna siirtymäaikana olisi omavalvonnan avulla mahdollista kehittää ja seurata palvelujen laatua päivittäisessä asiakastyössä. Valvontaviranomaiset arvioivat toimintayksikön toiminnan laatua ja henkilömitoituksen riittävyyttä toimivaltansa mukaisesti myös siirtymäaikana.

Esityksellä on useita yhtymäkohtia perus- ja ihmisoikeuksiin. Tätä on tarkemmin tarkasteltu esityksen säätämisyjärjestysluvussa sekä myös vaikutusarviointiluvussa (4.4 Muut yhteiskunnalliset vaikutukset). Ehdotetuilla säännöksillä on lain säätämisyjärjestyksen kannalta merkitystä myös suhteessa perustuslain 121 §:ssä säädettyyn kunnalliseen itsehallintoon sekä perustuslain 80 §:ssä olevaan lailla

säättämisen velvoitteeseen. Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi lain tasolla keskeisistä henkilöstömitoitusta koskevista perusedellytyksistä sekä siitä, keitä työntekijöitä ja millä perusteilla otetaan huomioon henkilöstömitoituksessa. Tämän sääntelyn osalta esitys vastaa hallituksen käsityksen mukaan perustuslakivaliokunnan vuonna 2012 vanhuspalvelulain säätämisestä antamassaan lausunnossa (PeVL 36/2012 vp, s. 4) asettamia vaatimuksia sekä perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaisia lailla säätämisen vaatimuksia.

Hallituksen esitys turvaa ja vahvistaa yksilön perusoikeuksia sekä toteuttaa julkisen vallan veloitetta turvata perus- ja ihmisoikeuksien toteutuminen iäkkäiden henkilöiden palvelujen järjestämisessä. Esitys ei hallituksen käsityksen mukaan ole ristiriidassa perustuslain yhdenvertaisuussäännöksen kanssa.

Hallituksen käsityksen mukaan lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä. Esitys ei hallituksen mielestä loukkaa kunnallista itsehallintoa siten, että se rajoittaisi kuntalaisille kuuluvaa oikeutta päättää kunnan taloudesta ja sosiaali- ja terveystalouden palvelujen järjestämisestä. Hallitus on päättänyt lain toimeenpanon edellyttämän riittävän rahoituksen turvaamisesta kunnille.

Perhe- ja peruspalveluministeri

Krista Kiuru

Hallitusneuvos

Jaana Huhta

JAKELU

Eduskunta, perustuslakivaliokunta

TIEDOKSI

Perhe- ja peruspalveluministeri Krista Kiuru
Valtiosihteeri Eila Mäkipää
Erityisavustaja Timo Lehtinen
Erityisavustaja Laura Lindeberg
Erityisavustaja Sampo Varjonen
Kansliapäällikkö Kirsi Varhila
Osastopäällikkö Päivi Sillanaukee
Johtaja Taru Koivisto